

Ах, як мертво

Хвильовий Микола

Ах, як мертво навкруги, як мертво,
Запеклися на залізі уста іржі,
Пеленає революції мовчазні жертви
Моїх думок розпатланий кужіль.

Застигла тиша і скиглить
Круків примарною печаллю...
Невже не можна запалити
Тебе, заводе, хоч одчаєм?

В зубах шматок у вальківниці —
Це рейка, і не родилась так,
А рот давно розкритий пічці,
Губою П'ятий не хитав.

Цвірінькає піддашся горобцем
І переможно небо тулиться до скла.
І навіть сонце тут знесе яйце
і зимнього і літнього числа.

. . . . .

О, рогаль-лосунь
Синеблузих мрій,
Намантач косу —
Вітегострий ріг.
Не підстреле, вір,
Сагайдак руїн.
Там росте пирій
І нема шипшин.

Але мовчить застигла тиша в тій іржі.
Ах, як мертво навкруги, як мертво!..
Пеленає революції мовчазні жертви
Моїх думок розпатланий кужіль.

Постійна адреса: http://ukrlit.org/khvyliovyi_mykola/akh_yak_mertvo